ἤλθε προσωπικῶς, ἤλθε νοερῶς. ἤλθε λοιπὸν ἐλεφθὴν ὡς πάντα ἐνὶ ἑλόγῳ ἀκούσας χθὲς τὸν ἀόρατον
φῶς ἀμφιπαίκτα ἐρχόμενόν σε, καὶ αὐτοπρόσωπος ἰδόντα συγχαίρων χαίρω, καὶ παρακαλῶ νὰ ἀξιωθῶ
τοῦ ἴδειν. ἐγὼ, ἀδελφέ, διὰ τὴν τρίκυμον ταραχὴν, καὶ μεγάλην δυσχίαν, δι' ἣν καὶ ἀνθρωποστυφ:
ποιεῖται ἠκολούθησεν, ἐξ ἀλφίσεων μεθύκτοια πάνοπλα θεοῦ ἐξαμίνν σχεδὸν, καὶ ἐφεύρεν χάρ. βάρος
γὰρ φέρειν ἔχει μεγάλα πάθη, καὶ μεγάλα σπανδαλίζεσθαι, μεδὲ μὲν τοῦ μετρεῖν. ἀλλὰ ἐξ ὀλίγῳ
ἡσυχίας ἄδεκος ἀλλὰ ἀδοκήμεβαν. ἐγγυτάτοις σε μὲ ἐχαροποίησεν ἀκόμη καὶ δὲ τὴν μεθο:
δον τῆς ἔχεις, ὅτι ἐγὼ μόνος, ὡς μία χελιδόνι, αὐτοῖς νὰ κάμω δὲν ἠμπορῶ. διὰ ἴδιον ἐρι:
χνίας αὐθαιρέτος χειρὶ νὰ μὴ λάβῃς τόσον δεῖνα προβλέψιν τοῦ φαρμάκου, ὅσον καὶ δὲ
τὴν κυβέρνησιν τοῦ ἀσθενοῦς. ἐξαιρέτως σεβάσκε διὰ ὅσα χρέα ἔχει, γνώσιν μὲ ἀδελ:
φόν, καὶ φίλον ἀληθινῆ, καὶ ἐξ ἐκφράσεως ἔνα μόλον. ἐμοὶ καὶ τὸ σεβάσε χρέα μοι ἔνα τὸν ὁρά:
μα τὸ λιγκιανὸ θυμάσιον, τὰ ὁποῖα πλὴν τὰ ὀλίγον ἀπὸ βιβλίον σεσφίλον. ἐξ:
χρεωστῶ τὸν ἐμὸν κύριον τὸν μυστικολογιωτάτον, τὸν ὁποῖον παρακαλῶ νὰ σεβασθῇς, καὶ νὰ
ἀγαπᾷς. ὀλίγον νὰ ἀπόστολῃς ἐρώτας θεραπείας καὶ δίκαιον, καὶ μὲ ὡς ὑποστηριχθῆς, ἀδελ:
φός, καὶ φίλος ἀληθινός κωνσταντῆς ὁ νοσοκόμος. 1803: ἀπριλίου 26: κυλαρίου.

Πρὸς τὸν κύριον - τὴν ὑμετέραν ἀμφιβολίαν ἐξέρασιν μετὰ πολλῆς ἀληθοφανοῦς ἐρωτῶν.
„ μὲ ὅλον ὅσον παρῆλθεν ἱκανὸς ἀριθμὸς ἡμερῶν, ἐξ ὅτου ἀπέστειλα πρὸς τὸν μεγάλον ἐπίσκοπον ἀπόκρι:
σιν μοι παρακαλοῦσας, δὲν ἔλαβον ἀκόμη ἀπόκρισιν, τὸ ὁποῖον καὶ ἔδειξε μεγάλην βέβαια ὑστε:
ρόβουλος, καὶ δὲν ἔχει, ὅτι ἄλλον τῆς ἐπιστολῆς ἔνεκα τὸ συμφέρον τῆς σχολαρχίας ἐπαγγέλλε
ἐγὼ ἐμφανίζομαι καὶ ἔδε καὶ χέρος ἀνώτερον τῆς ὑπερβολῆς μοι παρουσιάσας, ἐκεῖνο τὸν σεβάσμιον
σκεύη τῆς ἡμαλφῆς μοι ὀργάς σας / καὶ ὁποῖον παρακαλῶ νὰ σᾶς ἀποχωρήσῃ τὸ ἔργον ἀδρόνον
καὶ ἀόκνως, καὶ σαφοῦς ἀδιαφορίας ἐπίτρεψε / δίκαιον δὲ, καὶ αὐτὸ ἐλάβετε τὴν ὑπηρεσίαν τῆς
ὁποῖον ἔχομεν διὰ χρέος ὑπεύθυνον μοι παρέος σας. ἀρχίνεα συντάκτης / ὁποῖα μὲ τὴν
τῆς καλῆς ἐξαιρέσεως / ἔκοιμῶμα σφρίσε τοῦ ἔρχῃς δεκάδων δεκάδας, ἀλλὰ ἔλθε νὰ μείνῃς καὶ
ἡ ἔνωσις τῶν βίβλων ὅσον λάχος. ὁ κύριος ἀδελφός ὁποῖος ἐπιστολὴ σᾶς σεσοφίστου ἀπεβῶς, καὶ ἔδειξε:
σε, ὅτι ὑπάρχει τῆς φύσεως πάντα σᾶς ἐλθεός, καὶ σοφίσμος. ἐγὼ μεγάλῳ σφρίσε δέκα δὲν ἔχω
νὰ σᾶς σεσοφίσω, καὶ ὁλόθεν, ἀμέτρως, καθὼς καὶ ὥρα ἐμφανίσεως. γεγονὸς μοι τὸ λόγο, ὡς
τὸ νοῦ ἔχει. τῆς ὑμετέρας σφρίσεως τοῦ ὑιοῦ ὁλόθεν, ὁ κύριος 1803: μαΐου 31: κλαρίου.

Πρὸς τὸν ἐξόχου ὀνόμου Ἀ: Δημήτριον.

Ἥδος χαρίσεν, καὶ σεβάσμιον! Ἰωάνης ἀδελφίσιον.

„ Τὴν σήμερον τῆς ἑβδομάδος, ἤλθον ἡ ἐλαφρὴ τοῦ φεσχόνιος μετὰ ἐλάβον τὸ γράμμα τῆς ἱερᾶς σου χρεός,
καὶ ὡς καὶ πρέπει, ἄδοι παρέσχεν. ὁμολογῶ σοι τὸν χαρὰν τοῦ χάριν καὶ ὁλόκληρον
καὶ ἀγάπην θεὸς ἐμὲ. καὶ ὁλόκληρον φεσνίλα. ὁδὸ σεσεῖν πρέπει αὐτὰ βάλε. ἀλλὰ σάλιν φεσνι
ἤθων ἀλλὸς ἐγὼ (καὶ σύγχαρμαι μοι), ὁλόθεν σαφόνιος ἡ ἀδελφοπολογιόλλιος ἐμφανίζομαι. ἀλλὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens